

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714010431
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7714010431.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Vladimíra Kuráka, v trestnej veci proti obžalovanej K. N., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. februára 2016 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 17.9.2015, sp. zn. 1T/119/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 17.9.2015, sp. zn. 1T/119/2014 podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovanú K. N. oslobodil spod skutku obžaloby, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že

dňa 21.6.2013 v čase okolo 14.30 hod. v obci N. pred rodinným domom č. XXX došlo k ublíženiu na zdraví poštovej doručovateľke pošk. K. K. a to tak, že pri doručovaní poštovej zásielky do uvedeného domu, obvinená riadne nezabezpečila priestor, v ktorom sa nachádzali dva psy rasy Slovenský čuvač, ktoré sa následne rozbehli k dvojkrídlovej bráne, na ktorú sa zavesili, táto sa otvorila, psy vyšli vonku na cestu, kde jeden z týchto psov zaútočil na poškodenú a to tým spôsobom, že ju pohrýzol do oblasti pravého kolena, čím poškodenej K. K., nar. XX.XX.XXXX spôsobil podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia a traumatológia zranenia a to hryzné rany v oblasti pravého kolena a predkolena, infekčný zápal hryzných rán a príľahlých mäkkých tkanív v priamej príčinnej súvislosti s úrazom, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a dobu dočasnej práceneschopnosti v trvaní 28 dní, čím obvinená tým, že nezabezpečila riadne uzatvorenie psov, čím umožnila psom vybehnúť na verejné priestranstvo, čím porušila ustanovenie § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 7 ods. 1 písm. f) zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, ako aj ustanovenia § 22 zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 288 ods.3 Tr. por. poškodených Č. N. O..I., C. XXX/B, XXX XX D. XX a I. N., B.. XX. O. Č.. XX O. XX, XXX XX D. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorý po vykonanom dokazovaní vyslovil názor, že nebolo preukázané, že obžalovaná sa dopustila žalovaného skutku. Poukázal na rozpory vo výpovedi obžalovanej aj jej dcéry PhDr. O. T. ohľadne skutočnosti, kedy mala byť brána, cez ktorú psy vyšli von, uzamknutá. Podľa názoru odvolateľa poranenia, ktoré spôsobil pes, zakladá u majiteľa psa, resp. chovateľa psa znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. po subjektívnej

stránke vtedy, ak nevykonal všetky opatrenia primerané konkrétnej situácii, aby tak zabezpečil ochranu zdravia poškodenej, hoci vedel alebo mal a mohol vedieť, že pes môže byť nebezpečný voči cudzím osobám, čo bolo preukázané výpoveďou poškodenej i susedky obžalovanej, ktorá tvrdila, že v čase, keď ju psy pohryzli ich videla pobeťovať po ceste. Ďalej odvolateľ uviedol, že obžalovaná mala predpokladať, že psy sú nebezpečné, keď pohryzli aj jej susedku. Obžalovaná neurobila všetky opatrenia primerané konkrétnej situácii, aby zabezpečila ochranu zdravia poškodenej pred útokom psa. Obhajobu obžalovanej považuje za účelovú a bolo dostatočne preukázané, že obžalovaná nezabezpečila riadne psov pred náhodným vybehnutím, preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd v dostatočnom rozsahu i v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu vykonal dokazovanie, ktoré postačovalo na rozhodnutie v merite veci.

Obžalovaná K. N. vo svojich výpovediach potvrdila, že chová psov, s ktorými väčšie problémy nemala. Na svoju obhajobu uviedla, že brána, cez ktorú v kritickom čase psy vyšli von na cestu bola zaistená dvoma hákmi v spodnej časti a navrchu spojená skrutkou s maticou. Takto uzavretú bránu psy otvoriť nemohli. Deň predtým bola u nej dcéra, ktorá jej doniesla nákup. Potom, čo psy pohryzli poškodenu našla pod stromom pohodenú skrutku.

Poškodenej K. K. vo svojej výpovedi popísala, že ako poštová doručovateľka zastala na bicykli pred domom obžalovanej, zapískala na píšťalke, a keď si pripravovala kartu, na ktorej bolo potrebné prebratie zásielky podpísať, psy otvorili veľkú bránu a jeden z nich ju pohryzol. Na to vyšla obžalovaná von a psov privolala k sebe. Bola pohryzená na pravej nohe a ošetrená lekárom, pričom liečba u nej trvala až 48 dní. K zabezpečeniu brány, cez ktorú psy vybehli von, sa vyjadriť nevedela. Po skutku, keď šla okolo videla, že veľká brána bola omotaná špagátom.

Svedkyňa PhDr. O. T., dcéra obžalovanej uviedla, že obžalovanú často navštevujú, lebo potrebuje ich pomoc a deň predtým, ako bola pohryzená poštárka, odniesla obžalovanej väčší nákup, a keď odchádzala, bránu riadne uzavrela v dolnej časti hákmi a navrchu skrutkou. O tom, čo sa stalo sa dozvedela od svojej matky, ktorá jej to telefonicky oznámila. Nemala vedomosť o tom, aby psy, o ktoré sa matka stará, boli nebezpečné.

Svedkyňa O. A. vypovedala, že býva oproti v dome ako obžalovaná, a asi pred dva a pol rokom, keď niesla smeti do popolnice, jej malý psík prebehol do prednej časti dvora, následne potom k plotu pribehli aj susedkine dva psy, z ktorých jeden chytil jej psa za labku, a keď sa ich snažila odtrhnúť, bola pohryzená na pravej ruke. Nikde však túto skutočnosť nenahlásila.

Zo znaleckého posudku MUDr. S. T. je zrejmé, že poškodenej utrpela hryzné rany v oblasti pravého kolena a predkolena, kde došlo i k infekčnému zápalu hryzných rán a priľahlých mäkkých tkanív, čo bolo v priamej príčinnej súvislosti s úrazom. Primeranú dĺžku práceneschopnosti znalec stanovil na 28 dní.

Zo správy Obecného úradu N. bolo zistené, že obžalovaná chová dvoch psov, nie je na ňu evidovaná žiadna sťažnosť ohľadne toho, aby jej psy niekoho pohryzli a platí za nich daň.

Správne postupoval okresný súd, keď po vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov, ako aj ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise dospel k záveru, že nebolo dokázané, aby skutok spáchala obžalovaná.

Odvolačný súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje, pričom ďalej k dôvodom odvolateľa udáva, že prečin podľa § 158 Tr. zák. je nedbanlivostným trestným činom. Nedbanlivosť môže byť vedomá alebo nevedomá. Pre oba druhy nedbanlivosti je spoločné to, že chýba zložka vôle, t.j., že páchatel nechce spôsobiť následok, ani nie je uzročený s tým, že ho spôsobí a uplatňuje sa len zložka vedomostná. Keďže chýba zložka vôle vo vzťahu k následku medzi úmyselným a nedbanlivostným zavinením, je kvalitatívny rozdiel. Medzi porušením dôležitej povinnosti v danom prípade a následkom trestného činu musí byť príčinná súvislosť. Predpokladom trestnosti je porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej pre páchatel'a z jeho zamestnania, povolania a podobne.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že poškodená K. K. bola dňa 21.6.2013 v poobedňajších hodinách pohryzená psom obžalovanej, ktorý sa dostal von cez bránu oplotenia. Poškodená vykonávala činnosť a to doručovala poštovú zásielku obžalovanej na základe ich vzájomnej dohody, že zapískala na písťalke, a tým dala obžalovanej signál, že je tam. Taktiež bolo zistené, že naposledy veľkú bránu otvorila dcéra obžalovanej PhDr. O. T., ktorá jej deň predtým priniesla nákup, avšak ako z jej tvrdenia vyplýva, pri odchode bránu riadne zahákovala a zaskrutkovala. Je logické, že takto uzamknutú bránu nemohli psy za žiadnych okolností tým, že sa o ňu opreli otvoriť. Brána sa mohla otvoriť jedine tak, že bola buď nezatvorená, resp. zle zatvorená, čo mohlo byť spôsobené jedine ľudským zásahom. Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu a k námietkam odvolateľa ohľadom rozdielnosti výpovedi obžalovanej a jej dcéry PhDr. O. T. odvolací súd konštatuje, že nezrovnalosti, ktoré vznikli, nemajú vplyv na konečné posúdenie konania obžalovanej. Obžalovaná sa totiž môže brániť akýmkoľvek spôsobom, akým to uzná za vhodné, pričom výpovedi svedkyne PhDr. O. T. nemal odvolací súd dôvod neveriť, a z tejto výpovede jednoznačne vyplýva, že svedkyňa deň predtým bránu riadne uzamkla. O tom, že niekto cudzí mohol bránu odistiť svedčí aj tá skutočnosť, že dva dni predtým našli zvesenú menšiu bráničku v druhej časti dvora, čo bolo pripísané občanom Rómskeho pôvodu, resp. možnému zlodejovi. Taktiež výpoveď svedkyne O. A. vniesla do prípadu svetlo v tom smere, že k útoku psa obžalovanej malo dôjsť pred približne dva a pol rokom. K útoku došlo cez oplotenie a svedkyňa utrpela poranenie ruky z toho dôvodu, že sa snažila cez plot od seba odtrhnúť psov. Je zrejmé, že pri takejto činnosti v absolútne väčšine prípadov dôjde k pohryzeniu zo strany cudzieho psa.

Na základe vyššie uvedených okolností odvolací súd jednoznačne dospel k záveru, že z vyššie vykonaných dôkazov absentuje v konaní obžalovanej nedbanlivostné konanie, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so vznikom poranení poškodenej. Nebolo preukázané, že obžalovaná nechala otvorenú bránu, resp. nezaistenú v takej polohe, že psy ju samy váhou svojho tela otvorili, ale práve naopak bolo preukázané, že deň predtým riadne bránu uzavrela jej dcéra PhDr. O. T. po tom, čo odišla s autom z dvora von, a takto uzavretú bránu psy otvoriť nemohli. Taktiež nebolo zistené, aby obžalovaná po odchode jej dcéry bránu otvárala a riadne ju za sebou nezabezpečila proti otvoreniu.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania okresného prokurátora, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.